

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 14. septembar 2011.

Broj predmeta: 2011-10

Dejan Jovanović

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava zaseda dana 14. septembra 2011. godine sa sledećim prisutnim članovima:

G. Antonio BALSAMO, predsedavajući
G.đa Magda MIERZEWSKA, član
G.đa Verginia MICHEVA-RUSEVA, zamena člana

uz asistenciju
G. John J. RYAN, viši pravni savetnik
G.đa Leena LEIKAS, pravni službenik
G.đa Stephanie SELG, pravni službenik

uzevši u obzir gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkim postupkom Saveta 2008/124/CFSP od 4. februara 2008. godine, Konceptom Odgovornosti EULEX-a od 29. oktobra 2009. godine o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilima postupka Komisije od 9. juna 2010. godine,

nakon većanja, donosi sledeću odluku:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je zavedena 14. aprila 2011. godine
2. Žalba se odnosi na postupak pred Posebnom komorom Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se tiču Kosovske povereničke agencije (dalje u tekstu PKVS). G.đa Bednarek je član komisije i sudija iz EULEX-a u PKVS. Stoga G.đa Bednarek ne može učestvovati u razmatranju predmeta kao član Komisije. Na njeno mesto postavljena je G.đa Micheva-Ruseva, član zamena.

II. ČINJENICE

Istorijat

3. Žalba se odnosi na spor o imovinskim pravima u Opštini Gračanica. Podnosilac žalbe i njegovi rođaci su vlasnici zemlje.
4. Privredni sud u Gračanici je 1936. godine preneo vlasništvo nad zemljom na ime dede podnosioca žalbe. Vlasništvo rođaka podnosioca žalbe u to vreme nije osporeno.
5. Okružna komisija za fond poljoprivredne zemlje je 1953. godine u skladu sa Rezolucijom br. 62/53, eksproprijacijom preobratala 17.92 ha vlasnikove zemlje u opštu nacionalnu svojinu u korist poljoprivrednog fonda.
6. 12. septembra 1991. godine, jedan od rođaka podnosioca žalbe podneo je Opštinskoj komisiji u Prištini zahtev za povraćaj dotične zemlje, u skladu sa Zakonom o povraćaju zemlje, od meseca marta 1991. godine. Zahtev je podnet protiv Društvenog preduzeća (DP) "Ratarstvo i Stočarstvo". Kako podnosioci žalbe nisu prihvatili predlog DP-a, postupak je ostao nerešen (vidi odeljak 8).
7. Zemlja koja je navodno vlasništvo podnosioca žalbe, nakon toga je obuhvaćena u privatizaciji DP "Lavertari-Blegtori", koje je proizašlo iz raspada velike poljoprivredne zadruge "Kosmet Export" koji se desio 1970-ih godina. Kosovska agencija za privatizaciju (KAP) otvorila je ponude za privatizaciju u 6-om krugu privatizacije 2005. godine. Zemlja je tako prodana preduzeću "Victoria Invest" u novembru 2006. godine.

Postupak pred PKVS

8. 16. maja 2008. godine podnosilac žalbe je podneo zahtev PKVS za povraćaj zemlje. On je u svom zahtevu naveo da je u postupku pred Opštinskom komisijom u Prištini, održanom 1992. godine, tuženi DP "Ratarstvo i stočarstvo" ponudio da povрати 10 ha od oduzete zemlje i 8 ha zemlje u zamenu. Podnosilac žalbe nije prihvatio tu ponudu. U članu 9 Zakona o povraćaju zemlje navodi se da ukoliko se u postupku pred Opštinskom komisijom ne postigne sporazum, predmet treba podneti redovnom sudu za dalji postupak.
9. 30. juna 2008. godine Odeljenje za katastar nepokretnosti u Prištini (Republika Srbija) izdala je potvrdu o prvobitnom vlasništvu nad dotičnom zemljom.
10. 27. maja 2009. godine podnosilac žalbe je Kosovskoj agenciji za privatizaciju podneo zahtev za izuzeće dotične zemlje iz privatizacije.
11. 1. septembra 2009. godine podnosilac žalbe je podneo zahtev za poništavanje ugovora o privatizaciji.

12. 27. januara 2010. godine podnosilac žalbe je od PKVS zahtevao da izda preliminarnu zabranu izgradnje zgrada koje su započete na dotičnoj zemlji, koja je u sporu pred PKVS od meseca maja 2008. godine.
13. 1. februara 2010. godine PKVS je izdala preliminarnu zabranu za KAP. 5. februara PAK je obavestila PKVS da je novi vlasnik zemlje, odnosno tuženi u predmetu podnosioca žalbe, DP "Ratarastvo i stočarstvo", podlegao likvidaciji. KAP je podnela zahtev da se razmatranje predmeta podnosioca žalbe privremeno obustavi.
14. 9. marta 2010. godine PKVS zatražila je od podnosioca žalbe da razjasni da li je zahtevao povraćaj zemlje ili je osporavao postupak privatizacije, ili i jedno i drugo, i da razjasni ko su tuženi i koje su treće strane u predmetu.
15. 25. marta 2010. godine podnosilac žalbe je od Opštinske katastarske agencije u Prištini zahtevao informacije o vlasništvu nad dotičnom zemljom.
16. 30. marta 2010. godine podnosilac žalbe je od KAP i poznatog vlasnika određenih parcela na dotičnoj zemlji, zahtevao da pruže informacije o tome ko je vlasnik zemlje.
17. 2. aprila 2010. godine podnosilac žalbe je od PKVS zahtevao da izda nalog po kojem bi se te informacije pružile, pošto nije dobio nijedan odgovor na zvoje zahteve.
18. 22. aprila 2010. godine PKVS naložila je KAP da u roku od 14 dana pruži informacije o novim vlasnicima zemlje i dokumentaciju o prenosu vlasništva nad dotičnom imovinom.
19. 7. maja 2010. godine KAP je obavestila PKVS da je vlasništvo nad dotičnom zemljom preneto na preduzeće "Victoria Invest" 1. novembra 2006. godine. KAP je dalje obavestila PKVS da je 28. aprila 2010. godine gradonačelnik Prištine izdao odluku da se zbog osnivanja nove opštine Gračanica opštinskim direkcijama Opštine Priština zabrane sve administrativne dužnosti koje se tiču Opštine Gračanica, a koja još uvek nije bila funkcionalna. Zbog toga nije bilo moguće pružiti nikakve katastarske dokumente.
20. Svojom Odlukom od 27. avgusta 2010. godine, PKVS the SCSC pozvala je "Victoria Invest" da učestvuje kao drugi tuženi u predmetu koji je podnosilac žalbe pokrenuo 2008. godine. Istovremeno je odbila zahtev podnosioca žalbe za zabranu, pošto podnosilac žalbe nije uspeo da dokaže da bi pretrpeo nenadoknadivu štetu.

Postupak pred Komisijom za žalbe PKVS

21. 20. septembra 2010. godine podnosilac žalbe je Komisiji za žalbe PKVS podneo žalbu protiv odluke kojom je odbijen njegov zahtev za zabranu. On je podneo slike kao dokaz tekuće gradnje na zemlji, koja

bi, ukoliko se završi, onemogućila iskorišćavanje zemlje kao poljoprivredne zemlje.

Urgencije

22. 28. februara 2011. godine podnosilac žalbe je PKVS podneo urgenciju da ubrza postupak po njegovoj žalbi, kao i postupak po njegovoj žalbi na odluku o odbijanju zahteva za izdavanje zabrane.
23. I postupak po žalbi i prvobitni postupak su još uvek nerešeni u PKVS.

Kontakti sa EULEX-om

24. U međuvremenu, 3. decembra 2009. godine podnosilac žalbe se obratio Predsedavajućoj Skupštine EULEX sudija i od nje zahtevao da zakaže pretres u postupku koji stoji nerešen u PKVS. 17. decembra 2009. godine dobio je odgovor u kojem se navodi da je PKVS imala poteškoće sa nedostatkom kadra.
25. 11. marta 2011. godine ponovio je svoj zahtev.

Relevantno zakonodavstvo

26. U Zakonu br. 03/L-053 o nadležnosti, odabiru i dodeli predemta sudijama i tužiocima iz EULEX-a na Kosovu, Poglavlje II, Član 2.1 navodi se:

“EULEX sudija imaće ovlašćenje i odgovornost da obavlja funkcije za predmete koji spadaju u nadležnost sudova u koje je on/ona raspoređen/a na dužnost od strane Predsednika Skupštine EULEX sudija, i u skladu sa modalitetima ustanovljenim ovim zakonom i od strane EULEX-a KOSOVO.”

III. ŽALBE

27. Podnosilac žalbe navodi kršenje Evropske Konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (EKLP, 1950.), kao i kršenja na osnovu člana 6 Konvencije (pravo na pravedno suđenje, trajanje postupka); i člana 1 protokola br. 1 Konvencije (zaštita imovinskih prava).
28. On od Komisije zahteva da da preporuke da se razmatranje njegovog predmeta pred PKVS izvrši što je pre moguće.

IV. ZAKON

29. Pre razmatranja suštine žalbe, Komisija treba da odluči da li da je prihvati, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su navedeni pod Pravilom 29 Pravila postupka Komisije.
30. Komisija može da razmotri jedino žalbe koje se odnose na kršenje ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom izvršavanja njegovog izvršnog mandata u oblastima pravosuđa, policije i carine,

kao što se navodi pod Pravilom 25, odeljak 1 Pravila postupka Komisije.

31. U skladu sa gore navedenim pravilom, i na osnovu Koncepta odgovornosti koji je naveden u OPLAN-u misije EULEX na Kosovu, Komisija ne može da razmatra sudske postupke koji se vode na sudovima na Kosovu.
32. Komisija konstatuje da podnosilac žalbe, u suštini, zahteva od Komisije da preduzme mere u pravcu ubrzanja postupaka njegovih predmeta koji su nerešeni pred PKVS i pred Komisijom za žalbe PKVS, koje su Kosovske institucije.
33. Komisija nije nadležna za administrativne ili sudske aspekte rada sudova na Kosovu. Stoga, Komisija ne može da utiče na redosled i brzinu razmatranja žalbi od strane PKVS. Činjenica da su sudije iz EULEX-a prisutne u PKVS i Komisiji za žalbe PKVS kako bi razmotrile određeni predmet, nimalo ne utiče na činjenicu da je PKVS deo kosovskog pravosuđa.
34. Stoga, predmet ove žalbe ne spada pod izvršni mandat EULEX-a na Kosovu.

IZ TIH RAZLOGA, Komisija jednoglasno

smatra da nije nadležna da razmotri žalbu, *konstatuje* da je žalba očito neosnovana unutar značenja člana 29 (d) Pravila postupka Komisije, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Antonio BALSAMO
Predsedavajući